

REFERAT

Privind Proiectul de Ordin al Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea modelului și conținutului formularului utilizat de prestatorii de servicii de plată care nu au rezidență fiscală în România, dar cărora li se aplică obligația prevăzută la art. 321² alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Creșterea comerțului electronic facilitează vânzarea transfrontalieră de bunuri și servicii către consumatori finali din statele membre. În acest context, comerțul electronic transfrontalier privește livrări pentru care TVA este datorată într-un stat membru, dar furnizorul este stabilit într-un alt stat membru, pe un teritoriu terț sau într-o țară terță. Cu toate acestea, întreprinderile care comit fraude exploatează oportunitățile oferite de comerțul electronic pentru a obține avantaje de piață neloiale, sustrăgându-se de la obligațiile în materie de TVA care le revin. În cazul în care se aplică principiul impozitării la destinație, întrucât consumatorilor nu le revin obligații de evidență, statele membre în care se găsesc consumatorii au nevoie de instrumente adecvate pentru a detecta și a controla aceste întreprinderi frauduloase. Este important să fie combătută fraudea transfrontalieră în domeniul TVA cauzată de comportamentul fraudulos al unor întreprinderi în domeniul comerțului electronic transfrontalier.

Frauda în domeniul TVA este o problemă comună tuturor statelor membre, dar statele membre în mod individual nu au informațiile necesare pentru a se asigura că normele în materie de TVA în sectorul comerțului electronic transfrontalier sunt aplicate corect sau pentru a combate fraudea în domeniul TVA în sectorul comerțului electronic. Astfel a fost aprobată Directiva (UE) 2020/284 a Consiliului din 18 februarie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește introducerea anumitor cerințe pentru prestatorii de servicii de plată.

În cadrul acestor obligații, prestatorii de servicii de plată, care oferă servicii de plată, vor trebui să monitorizeze și să transmită informații despre beneficiarii plăților transfrontaliere care primesc mai mult de 25 de plăți transfrontaliere pe trimestru.

Aceste informații vor fi apoi centralizate într-o bază de date europeană, Sistemul Electronic Central de informații de Plată (CESOP), unde vor fi stocate, agregate și verificate cu alte baze de date europene. Toate informațiile din CESOP vor fi apoi puse la dispoziția experților antifraudă din Statele Membre prin intermediul rețelei Eurofisc.

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal a fost modificată prin promulgarea Legii nr. 33/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, fiind transpuse prevederile Directivei (UE) 2020/284 a Consiliului din 18 februarie 2020, de de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește introducerea anumitor cerințe pentru prestatorii de servicii de plată prin completarea Titlului VII "Taxa pe valoare adăugată" - Capitolul XIII "Obligații", cu art. 321², care include obligațiile generale ale prestatorilor de servicii de plată.

Conform art. 321² alin (8), procedura privind punerea la dispoziție a evidențelor prevăzută la alin. (7) lit. b) se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Procedura a fost aprobată prin Ordinul Președintelui ANAF nr. 825 din 23.04.2024. Aceasta se aplică inclusiv pentru prestatorii de servicii de plată care nu au rezidență fiscală în România dar cărora li se aplică obligația prevăzută la art. 321² alin. (2) din Legea nr.

227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Astfel s-a identificat necesitatea implementării unui mecanism de luare în evidență a acestor prestatori de servicii de plată pentru a se putea facilita transmiterea informațiilor.

Având în vedere aspectele menționate mai sus, propunem elaborarea și avizarea Ordinului pentru aprobarea modelului și conținutului formularului utilizat de prestatorii de servicii de plată din alte state membre, care prestează în mod direct servicii de plată pentru care România are calitatea de stat membru gazdă și cărora li se aplică obligația prevăzută la art. 321² alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare